

Mitjorn-gran 27 Juriol de 1912

S.M./R.79
Ayn primé Núm. 3.

LLUM NOVA

Quinzenari independent.

Portaveu de la Secció MINERVA de L' UNIÓ DE MITJORN - GRAN.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Plasseta, 1.

Mitjorn. — Sant Cristòfol.

SUSCRIPCIÓ

A Espanya cada trimestre 0·30 pta.

A fora id. id. 0·60 "

Núm. solt 5 cénts.

LLUM-Nova, distanciada de tots es partits y banderries, sense mirar la significació, y afiliació polítiques del Dr. Llansó, com á menurquina de pura saba y estimadora de tot lu qui pugui esser de prufit per la nostre Roqueta, li dona sa mes coral benvinguda y te á gran honra felicitar al distinguit diputat per Menorca per la presentació del Projecte de lley de descentralització de Balears, demandantli que no reposi fins á conseguir sa aprovació.

PAS AL REGIONALISME

A n'els qui sentim verdader desitj de la prosperitat de la nostra benvolguda Espanya, mos umpl el cor de satisfacció al veure que de cada dia s'avensa cap al nostre ideal, al reconeixement de les regions que constitueixen la nostre nació y á que les retornin á cada una d'elles ses perdudes llibertats per atendre á son propi millorament.

Avuy, ja ningú, mes que els eterns inimichs de la descentralització per ses conveniencies particulars ó per ignorancia, ningú nega el fet de que la Nació Espanyola es un conglomerat de *nacionalitats* diverses, de regions, que tenían vida propia al antigor, y que conservan encara avuy, un caracter peculiar que les distingeix, á cada una de totes les demes, á pesar dels tres sigles ó mes, de viure forzosament com un tot uniforme. Amb continua tendència de part del poder central á la fusió en una entitat única.

Es evident, de tota evidència que, de la salut que disfrutin tots y cada un dels membres del cos, dependeix la salut d'aquest; com mes bella

es cada una de les cases d'un poble ó d'una ciutat, mes hermós es el conjunt que forman, de la riquesa y vida exuberant de cada masia d'un terme y de cada un dels habitants, prové la riquesa de la colectivitat, del poble; y així en tots els ordres de la naturalesa; y per tant, de la mateixa manera, de la riquesa, engrandiment y prosperitat de les nacionalitats y regions, que forman la nostra Espanya, dependeix la riquesa, engrandiment y prosperitat d'aquesta.

Ara be, fetes aquestes lleugeres consideracions sobre el regionalisme, tots els qui creym que á les regions no les deu tenir fermades el govern central, sino que deu darlis omnimoda llibertat d'accio, en tot quant tendesqui á son desenrotollo, mos alegram avuy fora mida, perque veym que caminam á grans passes cap al assoliment del Ideal.

Avuy, es en Maura, qui presenta á les Corts el Projecte de lley de Administració local y provincial, donant á les regions y municipis, certes llibertats per sa vida autònoma. Demá, son les Canaries que consegueixen una lley de descentralizació, que tendeix á la millora y progrés de cada una de ses Illes.

Mes envant, es en Canalejas, govern actual, el qui, en un moment de serenitat y clar judici, presenta un projecte de lley de Mancomunitats, lley que està destinada á la reconstrucció de les antigues regions, donantles una ampla autonomia per son propi millorament.

Y ara derrerament es el diputat per Menorca, Sr. Llansó, qui presenta un Projecte de lley que bassat en la de Canaries, tendeix també al desligament de furs y facultats administratives de cada una de les Balears.

El regionalisme s'imposa; el regionalisme s'obri pas.

Tots els regionalistes estam, ido. d'enhorabona y especialment LLUM-Nova que es estat el primer periódich que es alsada la veu dins Menorca fent seu aquest ideal.

ANDREU FERRER.

i Molt be y endevant!

Ya es cert qu'en Menorca s'deixava sentir sa falta d'un periódich redactat en so nostru dialecte y per xó quant he llegit LLUM NOVA el cor ni hagut de batre d'alegria.

¡Molt regrossa l'he rebuda! Mitjorn-gran ha dat un pas de cama llarga. Ha aturdit. Y ha aturdit perque LLUM-Nova ens ve á glusar que un punyat d'homus ben orientats han fet feina molta y ben feta y amb bon aire, en eix publet de'n mitj de s'Illa. Llavor escampada en forsa cura, perque produhiguera y ha produhit un periódich regional ben nostru. *Arroz de la terra*. Però, arros sá, de forsa, saborós y net.

Sia benvinguda, ido LLUM-Nova. Los raigs que vagia espargint serán noves alegrías p'els *insulars* aimants de sa *Roqueta*, y desitj per xó que may ens deixia sense flames.

Siem regionalistes en lu sentit d'estimarmos tot lo de canostre en primer lloch y donarem proves d'esser dignes d'es nostrus antepassats.

¡Avant sempre! apostols d'un Mitjorn-gran modern; que per ell os afanyan, pera que sia en el decurs del tems empori de riquesa relative y signe d'un benhaurat progrés.

De tot cor os felicitu, y felicitu també al poble qu'ha sabut comprendre vostru esfors, y amb voltrus canta un himne á la Prosperitat.

Mahó—VII—1912

Pere Rosselló.

que se comentin ets seus actes, majorment si son ells sense gaire gravedat, endemés, que en el cas present, de la mica de culpa que hi pugués havé sols correspon per barba una onzena part. Per altre costat, vaig fer notar al company de conversa que considerava convenient se donás colcadoradeta á se nostre retgidorada, perque no s'adormin com alguna vegada ha succehit. Se famosa *reclamación*, (o *manifestació* com se l'ha calificada) dels mitjornés contra el repart de consums va esser comentada de diferentes maneres, pero es innegable que va fe obri ets uys á molts; qui mes qui manco, casi tuthom anava cegu ó urugat. Es retgidós mateixus de varies coses que les preguntassin de la sola, no vos ne sabians dà claricias y devant tot el publich y tot l'ajuntament va afirmar el Sr. Secretari, que may cap regidor s'havia queixat de que es poble pagás massa. No tractam aqui de donar culpa á ningú y si afirmar que en termes generals es un poch convenient que se punxi una mica á n'es nostrus administradós.

En cuant á n'es Cine, li vaig dir, que seria molt convenient que fessin les reformes necessaries pera posarlo segons lley ja que fins ara les dolentes condicions des local podian ferlo considerá com un parany. Parl per referencia, puis jo no mes huy som estat una vegada y encara me hi vaig adormir, sembla que en dita vetlada ses películes no serian massa notables. Crech firmament que el propietari des local hey ferá les millors necesarias; perque es un dels seus projectes.

Confessá es meu estimat compatrici que ell se tenia per un dels *tretze* del Cassino y me digué que desde sa *manifestació* may mes hay ha hagut tranquilidad vertadera en aquets poble; á n'assó vaig respondre que si tots es *tretze* fossin de tant bona pasta ó voluntad com ell, molta estona faria que no ecxistirian perque ja seria un fet el sommi daurat de la unió de tot es Mitjorn en un sol cor «L'Unió del Mitjorn-gran».

Per acabar, vaig cunvidar al tant simpátich mitjorner á que olvidant tot lo passat y prescindint de tote politica traballás amb tant ó mes ardor que may, per lu be moral y material del Mitjorn.

Mitjornés: A tots vos dich com á ell, avorriguem tota politica y estimem sempre molt mes nostru poble; suscriuvós á LLUM-Nova, allistauvós á *L'Unió des Mitjorn-gran* y trabayem sense descans per lo be de tots.

Tinguena present que la caridat es la virtud mes escel-lent y agradable á Deu y que la unió fa sa forsa com diuen es francesos.

Bernat Borrás.

Als mitjornés de bona voluntat

Un dels darrés dies del mes passat, per casualitat, vaig tenir una llarga conversada amb un amich meu molt apreciat p'el seu gran patriotisme y per la seva bona fe. Com es natural parlarem, entre altres coses, de LLUM-Nova, (perque ell ni ho mogué, ja que si assó hagués dependit de jo, p'r no ofendrel no hauria tocat tal punt) y creguent jo que tal volta podria essé bo fe pùblic el modu de pensar del aludit amich he vulgut declarar per medi d'aquestes retxes lo que cunversarem.

Antes de res, dech fer constar el meu fondo sentiment per no veure encara á n'es nostru costat á n'aquest amich, bon mitjorner, així com també alguns altres que se dissenten de noltrus, es mes per ignorancia ó equivocació, que per malicia. Vulgui, Deu concedirlís tan bon cap com hi tenen el seu cor!

Me va di, el mencionat compatrici que les verbes d'en quatre uys, sobre es *Pou vey* y es *Cine des Casino* no li van caure be, perque se criticava á s'Ajuntament y á ses dolentes condicions des local ahont fins ara va estar col-locat es Cine. Li vaig respondre que tota persona qui desempenyi un carrech públich está subjecte per tal motiu á

POLLS VENTURERS

La llocada venturera
ya pastura, fent *piu piu*,

y els pollets sensa barrera
s'encalsan per la carrera
com si fossin d'argent viu.

Son agradosos
y vivarrons
rossets sedosos
y tremolosos
y petitons.

Per tot s'afican
gratan y pican
d'aquí y d'allá;
quant els esmican
molles de pa,
la lloca els crida,
y, engelosida,
si qualquú els toca
pega envestida...

Que si la lloca
no'm digues res,
jo be'ls pendría
y els besaria
de tres en tres:

¡Son tan sedosos
tan petitons
tan agradosos
y tremolosos
y vivarrons...!

Y la lloca, tota ufana
los mena per la quintana
per la clasta y p'el llenyer;
y si afina la milana,
la geneta ó l'esperver,

Coneguent llurs ombres males,
avisa als polls amb un crit,
baixant poruga ses ales;
y tots corren, com á bales,
á amagars' hi de seguit.

Per les ales acopades,
per les plomes estufades
s'afican sense aturay;
y un caparrí, de vegades
guaita per l'amagatay.

Son menuts, passen per maya,
giran els fems y la paya,
no reposen un moment,
sempre en nova revivaya
d'alegría y moviment.

Y els gallets d'aquella nada
canten ab veu escanyada,
treuen cresta y esperons,
y encara van en llocada
cercant granets y cucons.

Y, criats sensa barrera,
no hi ha milana pollera
ni mostel qui 'ls pugui haver
ja llocada venturera
sempre campa y viu á pler!

Maria Antonia Salvà.

MIRANT ARREU

A tots aquells qui s'han atrevit á dir que *En quatre uys*, feria massa ubertament á determinadas personas y encara segons á na qui, lis vuy dir, que no he tengut l'intenció d'agraviar ningú, ni tocarlos personalment sa susceptibilitat.

Lo que dich, heu dich sense cap mala intenció, per corregir disbarats que, á voltes s'en cometan molts. Tal vegada som jo el qui les faig mes grossus, per aixó estiré content que m'avisin.

¡Bonu, Biel! Ya hey turnam essé ¿Y que no acabarem may? Els pagesus desitjosus de donar milló conta á n'es Senyor y de passada, quedarse també mes bon conta per casseva, han volgut pujar sa llet, de manera que la venen aquí á 0'10 pts. Y en voleu de rotlets y xerradetes de dones per tot arreu? Y lo bo es que s'han unides y s'han determinades á sols comprá llet per necessari, p'el demés manjar xocolati. Aixi s'ha fet. Y heu de pensar que moltes que feya estona que en tenian gola y may n'havian pogut menjar á voler, n'han pres panxó amb una vegada, fent excessus. No mes teng pó, que les faixi mal y en lloch de afagir es *céntim* á sa butiga, hagin d'aná á umplí es calaix des potecari, comprant purgues.

**

Ell n'hi ha d'haver per tots, ¡lley! voltrus es qui vos passan certes hores des demati fent nosa dins sa carnicería. ¿No veys que's massa petita y no hi cabeu voltrus y es cumpradós? Es mal *veurey tan arreu*, pero no me puch girá may allá dintre que no'n tengui ets uys plens des badochs. Y no son jo tot sol que *mir arreu*, heu de pensar que d'es qui allá van á fer *tertulia*, si hi ha qui fins s'atreveixen á tocar es peix *per veurel* milló, y després no'l compran. Diu s'adagi, *mirá y no toca*, per tant, que els compradós no s'hagin de menjar lo paupat p'es badochs. Ademés, d'aixó heu rallan á les totes allá dintre, tayant *un sau nou* á qualquú. S'altra dia un assegurava que á una casa d'allá apropi s'hi jugava als prohibits, y cantidats grosses, mes l'amu d'aquesta casa, sortí dalt es pertal y se van callar; senyal de que no era ve, cuant no hu vulgueren sostener devant ell, Jo hu *miraré arreu* y heu sebré si aqui s'hi juga.

Ara m'acaban de di, que la major part des *badochs* de sa carniceria y peixetaria, no tenen dublés per comprá carn y peix, y s'aconhortan en *veurel* y ensumarlo. ¿Deu esser ve? Si es així, les compatesch, y que mirin y ensumin, que prou desgracia tenen ells amb sa miseria,

En quatre uys.

CRÓNICA *

DE CANOSTRA

—El nostru bon amich D. Andréu Ferrer Ginart, Mestre d'escola de Mitjorn-gran, ha guanyat els dos premis oferts, un pel M. I. Ayuntament de Ciutadella y l'altre per D. Jusep de Olives, amb les poesies, *Patrie Nova y Recordanza* que presentá al Concurs historich-literari que anyalment celebren els *Antisch Alumnes* de Ciutadella, p'el 9 de Juriol. Sia per ell, la mes coral enhorabona y li serveixi d'encoratjament per traballar mes.

—Dia 10 d'aquet mes, se celebrà la festa religiosa en honor de Sant Cristófol. Cantá la missa major el Canonge Sr. Serra, y les glories del Sant el Canonge Sr. Tuduri. La feste va esser molt concorreguda y lluida, degut á l'activitat incansable del nostros bons Srs. Rector y Vicari, que fan per l'iglesia tota casta de sacrificis.

—Dia 10 mateix el carré de S. Cristófol des Mitjorn celebrá festa de carré assistinthi la Banda de música de «Minerva» y dia 25, diada de Sant Jaume, s'en celebrà una altre idéntica en el Carré d'aquet nom. Aixi s'aninan els pobles y se diverteixen honestament. Be va. Un aplaudiment als iniciadors.

—Sabem que 'ls Ajuntaments des Mercadal y d'Alahor han demanat al govern que s'Estat se incautás del Camí Vell que uneix la carretera de Mitjorn amb la de Mercadal á Alahor, fundantse en la disposició de 29 de Juny de 1911. Aplaudin á dits Ajuntaments per aquet fet que de durse á cap serà una gran millora.

—Dies enrera estigué entre noltrus el distingit botànit Mr. Knoche alumne de la facultat de Ciencias de Montpellier, qui trubá plantes á *Les Canacies* que digué son propies d'allá y de cap illoch mes; son elles la *Lysimachia minoricensis*, *Desmazeria balearica* y *Vicia bifoliata*. S'en torná molt content.

—Donam les gracies, á tota la prensa que s'ha dignada dar coneixement de la rebuda de LLUM-NOVA y especialment á la que mos ha establít camvi.

—A última hora mos diuen que no donantse encoratge els vexins del carré de Sant Jaume de organizar la feste pel dia d'aquet Sant, Les dones del carré Matjor heu prengueren p'el seu conta y feren una festa lluidisima. Be, per totes les organisadores! El redactor de *ca-nostra* vos aplaudeix en tota l'ànima, porque son dones d'empresa y de religiositat. ¡En devant ses atxes!

SECCIÓ RECREATIVA

Solucions al nombre primer

Preguntes: 1.ª No, porque, si ella es viuda d'ell, ell es mort.—2.ª Una campana.—3.ª Antes la congelan.

Semblances: 1.ª En que tots dos tenen pel.—2.ª En que es llarg y prim.—3.ª En que creixen.

A la Xarada: Cadarnera.

Al Endevinay: Un llibre.

Les han endevinades: Totes, ningú. A la xarada, en Juan Esterilch de Mahó y na M. H.—A las preguntas 2.ª y 3.ª en N. G. y *Un bon atlot*.—A totes les semblances, en Juanet.

PREGUNTAS:

- 1.ª ¿Que's lu que sempre corre y may s'atura?
- 2.ª ¿Ques lo mes ca del mon?
- 3.ª ¿Y lo mes pesat damunt sa ma?

SEMBLANSES:

- 1.ª ¿En que s'assembلا un advocat y una gallina?
- 2.^a ¿En que s'assembla un teatre ab una sabata?
- 3.^a ¿En que s'assembla un pa amb un rellotje?

XARADA:

Lletra sola n'es ma *prima*
y diuen si es vocal
prima segona es un liquit
molts de dies empleat.
Tersa cuarta no es mentida
y *dos cuarta* es instrument
y el men tot diren que es abre
que fa es fruit molt excellent.

ENDEVINA Y.

A tothom, fins al comers
he fet viure adelantats
de part de bons y malalts
y fins p'es difunts convers.
Ma vista á uns riura fa,
á altres, plurá y sufri,
á uns faig desesperà,
á altres faig estimà,
y á no pochs les faig pecá,
mirau que no puch causá
á n'el qui se posa en mí.

GEROGLIFICH:

1911,	1912,
+	a
f 1911,	1912

Les solucions al nombre qui ve.

oooooooooooooooooooooooooooo

Correspondencia de LLUM-NOVA

D. Pere Rosselló. El seu traballet, mos agrada molt; escriviu sovint. Va postal particular.—**Un Mitjorner.** Un poch retocat, el vam incloure.—**Juan d'en Pere.** Les semblances, van. Enviaune qualq' una.—**En Pegafort.** Vos hey pegan, un poch massa. Assó, no es bo p' es nostru periodich.—**Un Mahonés.** Mos agrada, pero es massa llarg, per «Llum-Nova»; escriviu molt.—**M. R.** ¿No havian escrit may? No s'enten aquest escrit vostru. Parlau mes clà.—**Pacífico.** Avuy no hi quep el 2.º articlet.—Aniná al nombre pròxim.

Imprenta y llibreria de S. Fàbregues.—Ciutadella.